

OTE

Kokousaika	10.4.2017 klo 17 – 18.30
Kokouspaikka	Paloasema, Kurikka
Jäsenet	Mäki Juhani, puheenjohtaja Alajoki Jarmo Ala-Käkelä Liisa Ala-Nisula Rami, poissa Hakola Raija Kujanpää-Mannila Mervi Parkkamäki Margit Pihlaja Heidi Riippi Erkki, II varapuheenjohtaja, poissa Säntti Mikko Ventelä Jaakko, I varapuheenjohtaja Kananoja Mauri, varajäsen Varpula Jorma, varajäsen
Muut osallistujat	Koskinen Pekka, varajäsen klo 18.05 – 18.10 § 97 Mukkala Lasse, kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Koskela Anna-Maija, kaupunginvaltuuston I varapuheenjohtaja Mieto Juha, kaupunginvaltuuston II varapuheenjohtaja Alkula Martti, kaupunginvaltuuston III varapuheenjohtaja Mikkilä Juha, kaupunginvaltuuston IV varapuheenjohtaja Penttilä Henry, kaupunginvaltuuston V varapuheenjohtaja Salonen Harri, kaupunginvaltuuston VI varapuheenjohtaja Pusa Anna-Kaisa, kaupunginjohtaja, esittelijä Hautala Kaarina, hallintojohtaja, pöytäkirjanpitäjä Kangas Seppo, asiantuntija klo 17.10 – 17.35 § 98 - 99 95 - 105
Asiat	
Laillisuus ja päätösvaltaisuus	Kokous todettiin laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.
Pöytäkirjantarkastajat	Valittiin pöytäkirjantarkastajiksi Jarmo Alajoki ja Jaakko Ventelä.
Pöytäkirjan allekirjoitus	 Juhani Mäki puheenjohtaja Kaarina Hautala pöytäkirjanpitäjä
Pöytäkirjan tarkastus	10.4.2017 Jarmo Alajoki Jaakko Ventelä
Pöytäkirja on ollut nähtävänä	Kurikan kaupungin kirjaamossa 18.4.2017 klo 10.00 -12.00

KH/2016/453/014

101

Maakuntien rahoitusta koskevan lakiluonnoksen (HE 15/2017) täydentämisen/lausunto

Valtiovarainministeriö on pyytänyt 13.4.2017 mennessä lausuntoja luonnoksesta hallituksen esityksen (15/2017) täydentämiseksi maakuntien perustamista ja sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisen uudistusta koskevaksi lainsäädännöksi sekä Euroopan paikallisen itsehallinnon peruskirjan 12 ja 13 artiklan mukaisen ilmoituksen antamiseksi. Myös muut kuin jakelussa mainitut tahot voivat antaa asiasta lausuntonsa.

Esitysluonnoksessa ehdotetaan täydennettäväksi maakuntien rahoituksesta 2.3.2017 annettua lakiehdotusta siten, että maakuntien rahoitusjärjestelmää voitaisiin käsitellä kokonaisuutena kaikkien maakunnan vastuulle siirtyvien tehtävien rahoituksen osalta. Eduskuntakäsittelyssä oleva maakuntien rahoitusta koskeva lakiehdotus sisältää tässä vaiheessa vain sosiaali- ja terveydenhuollon, ympäristöterveydenhuollon sekä pelastustoimen tehtävien rahoitusta koskevan sääntelyn.

Annettuun hallituksen esitykseen sisältyy ehdotus maakuntalaiksi, jossa on ehdotettu säädettäväksi myös muiden kuin sosiaali- ja terveydenhuollon, pelastustoimen ja ympäristöterveydenhuollon tehtävien siirtymisestä maakunnalle. Tällaisia tehtäviä ovat aluekehittämisen ja rakennerahastotoiminnan, elinkeinojen edistämisen, alueiden käytön ohjauksen ja suunnittelun, maatalous- ja villieläintukihallinnon, maatalous- ja turkistarhayrittäjien lomituksen, vesivarojen käytön ja hoidon, vesien- ja merenhoidon, rakentamisen ohjauksen, kulttuuriympäristön hoidon, maakunnallisen identiteetin ja kulttuurin edistämisen, ympäristötiedon tuottamisen ja jakamisen tehtävät sekä maakunnille lain perusteella erikseen säädettävät tehtävät. Näiden tehtävien rahoitusta koskevat ehdotukset sisältyvät nyt käsiteltävänä olevaan esitysluonnokseen.

Lisäksi esitysluonnoksessa ehdotetaan täydennettäväksi maakuntalain, sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain ja pelastustoimen järjestämisestä annetun lain voimaannpanosta annettavaksi ehdotettua lakia sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen toimintoihin myönnettyjä valtionavustuksia koskevalla pykälällä. Voimaannanolakiin esitettävällä säännöksellä varmistettaisiin, että uudis-

tuksen toimeenpanon seurauksena kunnilta tai kuntayhtymiltä ei ryhdytä perimään takaisin sosiaali- ja terveydenhuollon tai pelastustoimen toimitiloihin myönnettyjä valtionavustuksia, jos toimitilan käyttötarkoituksen, hallinnan tai omistusoikeuden muutos tai jääminen kokonaan pois käytöstä ei johdu kunnan tai kuntayhtymän vaikutusmahdollisuuksien piirissä olevasta syystä, vaan nimenomaan uudistuksen toimeenpanosta.

Lisätietoja: Kaupunginjohtaja Anna-Kaisa Pusa, 044 020 9000, anna-kaisa.pusa@kurikka.fi.

Ehdotus: Kaupunginhallitus päättää esittää lausuntonaan esitetyn lausunnon.

Päätös: Ehdotus hyväksyttiin.

Otteen pöytäkirjasta oikeaksi todistaa

Kurikassa 12/4 2017

Jani Ranta

Muutoksenhakukiellot

Kieltojen perusteet	Seuraavista päätöksistä ei saa tehdä kuntalain 91 §:n mukaan oikaisuvaatimusta eikä kunnallisvalitusta, koska päätös koskee vain valmistelua tai täytäntöönpanoa, pykälät 95, 96, 98, 100-105
	Koska päätöksestä voidaan tehdä kuntalain 89 §:n 1 mom. mukaan kirjallinen oikaisuvaatimus, seuraaviin päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla, pykälät 97, 99
	Hvall. 3 §:n 1 mom./muun lainsäädännön mukaan seuraaviin päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla, pykälät ja valituskiellojen perusteet:

Oikaisuvaatimusohjeet

	Seuraaviin päätöksiin tyytymätön voi tehdä kirjallisen kuntalain 89 §:n 1 mom. mukaan oikaisuvaatimuksen, pykälät 97, 99 hankintalain 80-83 §:n mukaisen hankintaoikaisun, pykälät Kurikan kaupunginhallitus PL 500 (Käräytie 1) 61301 Kurikka sähköposti kurikan-kaupunki@kurikka.fi, faksi (06) 451 3777 Oikaisuvaatimus on tehtävä 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaika alkaa päätöksen tiedoksisaannista. Kunnan jäsenen katsotaan saaneen päätöksen tiedoksi kun pöytäkirja on asetettu yleisesti nähtäville. Asianosaisen katsotaan saaneen päätöksen tiedoksi, jollei muuta näytetä, seitsemän (7) päivän kuluttua kirjeen lähettämisestä, saantitodistuksen osoittamana aikana tai erilliseen tiedoksisaantitodistukseen merkittynä aikana.
Oikaisuvaatimuksen sisältö	Oikaisuvaatimuksesta on käytävä ilmi vaatimus perustuneen

Valitusosoitus

Valitusviranomaisen ja valitusaika	Seuraaviin päätöksiin voidaan hakea muutosta kirjallisella valituksella. Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta kunnallisvalituksin vain se, joka on tehnyt oikaisuvaatimuksen. Mikäli päätös on oikaisuvaatimuksen johdosta muuttunut, saa päätökseen hakea muutosta kunnallisvalituksin myös asianosainen sekä kunnan jäsen.	
	Valitusviranomaisen, osoite ja postiosoite Vaasan hallinto-oikeus, PL 204 (Korsholmanpuistikko 43) 65101 Vaasa, faksi 02 9564 2760, sähköposti vaasa.hao@oikeus.fi Kunnallisvalitus, pykälät	
	Halintovalitus, pykälät	Valitusaika 30 päivää Valitusaika päivää
	Muu valitusviranomaisen, osoite ja postiosoite	Pykälät
	Valitusaika alkaa päätöksen tiedoksisaannista.	
Valituskirja	Valituskirjassa on ilmoitettava - valittajan nimi, ammatti, asuinkunta ja postiosoite - päätös, johon haetaan muutosta - miltä osin päätöksestä valitetaan ja muutos, joka siihen vaaditaan tehtäväksi - muutoksenvaatimuksen perusteet. Valituskirja on valittajan tai valituskirjan muun laatijan allekirjoitettava. Jos ainoastaan laatija on allekirjoittanut valituskirjan, siinä on mainittava myös laatijan ammatti, asuinkunta ja postiosoite. Valituskirjaan on liitettävä päätös, josta valitetaan, alkuperäisenä tai viran puolesta oikeaksi todistettuna jäljennöksenä sekä todistus siitä päivästä, josta valitusaika on luettava.	
Oikeudenkäyntimaksu	Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain (1455/2015) nojalla muutoksenhakijalta peritään oikeudenkäyntimaksu, joka tällä hetkellä on 250 €.	
Valitusasiakirjojen toimittaminen	Valitusasiakirjat on toimitettava valitusviranomaiselle ennen valitusajan päättymistä klo 16.15. Omalla vastuulla valitusasiakirjat voi lähettää postitse tai lähetin välityksellä. Postiin valitusasiakirjat on jätettävä niin ajoissa, että ne ehtivät perille ennen valitusajan päättymistä.	
	Valitusasiakirjat voi toimittaa myös: nimi, osoite ja postiosoite	Pykälät
	Valitusasiakirjat on toimitettava 1): nimi, osoite ja postiosoite	Pykälät
Lisätietoja	Kunnan jäsenen katsotaan saaneen päätöksen tiedoksi kun pöytäkirja on asetettu yleisesti nähtäville. Asianosaisen katsotaan saaneen päätöksen tiedoksi, jollei muuta näytetä, seitsemän (7) päivän kuluttua kirjeen lähettämisestä, saantitodistuksen osoittamana aikana tai erilliseen tiedoksisaantitodistukseen merkittynä aikana.	

1) Jos toimitettava muulle kuin valitusviranomaiselle.

Kurikan kaupungin lausunto maakuntien rahoitusta koskevan lakiluonnoksen (HE 15/2017) täydentämiseksi

Lomitus

Maatalousyrittäjien ja turkistuottajien lomituspalvelujen rahoitus

Maatalousyrittäjien ja turkistuottajien lomituspalvelut ovat lakisääteisiä palveluja, joiden järjestäminen siirtyisi maakuntien järjestämisvastuulle 1.1.2019 alkaen. Kunnista siirtyvien lomitushallinnon tehtävien nykyinen rahoitus muodostuu valtion korvauksesta maatalousyrittäjien ja turkistuottajien lomituspalvelujen hallintomenoihin (kiinteä määräraha). Valtion korvaus maatalousyrittäjien lomituspalvelujen kustannuksiin (arviomääräraha) ja valtion korvaus turkistuottajien lomituspalvelujen kustannuksiin (siirtomääräraha 2 v).

Rahoituslakiehdotukseen lisättäisiin uusina määräytymistekijöinä maatalousyritysten lomitusta kuvaavat kertoimet. Lakiehdotuksen yksityiskohtaisten perustelujen mukaan pykälässä 19 säädettäisiin maatalousyrityskertoimen laskennasta sekä kertoimen perusteella laskettavista laskennallisista kustannuksista. Maatalousyrityksen määrittely perustuisi maatalousyrittäjien lomituspalvelulain maatalousyrityksen määritelmään, jonka mukaan maatalousyrityksellä tarkoitetaan kotieläintuotantoa, jota harjoitetaan itsenäisenä taloudellisena yksikkönä. Lisäksi rajoituksena olisi, että yrityksessä toimisi vuosilomaan oikeutettu päätoiminen maatalousyrittäjä. Kertoimen laskentaperusteena maatalousyrityksen sijaan tulisi olla lomituspalvelulain tarkoittama lomituspalveluihin oikeutettu maatalousyrittäjä. Lomituspalveluihin oikeutettujen maatalousyrittäjien määrä kuvaa paremmin lomituspalvelujen laajuutta maakunnassa. Kertoimen laskentaperusteena tulisi huomioida myös turkistuottajien lomituspalveluihin oikeutettujen yrittäjien määrä. Lomituspalvelujen kokonaisuuteen sisältyy varsinaisen lomitustoiminnan lisäksi lomitushallinto, johon kuuluvat viranomaistehtävät, lomitustoiminnan järjestäminen ja työnjohto. Lakisääteisten lomituspalvelujen toteuttamiseksi lomitushallinnolle on osoitettava riittävä rahoitus, jotta toiminta pystytään järjestämään.

Rahoituslakiehdotuksen 5 pykälän mukaan valtion rahoituksen laskennallisten kustannusten tarkistuksessa otetaan huomioon maakuntien järjestämisvastuulle kuuluvien tehtävien laajuuden tai laadun muutos, jos se aiheutuu asianomaista tehtävää koskevasta laista tai asetuksesta, lakiin tai asetukseen perustuvasta valtionviranomaisen määräyksestä tai valtion talousarviosta. Valtion rahoitusta voidaan korottaa tai alentaa tehtävien laajuuden tai laadun muutoksen perusteella. Maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muutosesitystä ei ole vielä annettu. Uuden lomituspalvelulain aiheuttama mahdollinen kustannusten nousu tulisi huomioida rahoituksessa.

Lakiluonnoksen pykälään 2 tulisi lisätä määritelmä maatalousyrittäjien ja turkistuottajien lomituspalvelulain tarkoittamasta maatalousyrittäjästä ja turkistuottajasta. Luonnoksen 2 §, 17 §, 19 § ja 29 § sana maatalousyritys tulisi korvata sanoilla maatalousyrittäjä/turkistuottaja.

§ 18, Kasvupalvelukerroin

Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että kasvupalvelukerroin määräytyy työttömyysasteen (15%), työttömien työnhakijoiden määrän (60%) ja yritysten toimipaikkojen (25%) perusteella.

Kyseinen jakautumisperuste on oikeasuuntainen. Merkittävä kysymys on rahamäärän suuruuden kohdentaminen näiden kriteerien kautta. Yritysten kehittämishankkeiden ja sitä kautta syntyvien investointien tukemiseen on osoitettava merkittävää panostusta eri rahoituslähteiden hyödyntämiseksi. Vain tätä kautta voidaan saada aikaan uusia työpaikkoja ja pienennetään merkittävästi työttömien työnhakijoiden määrää työllistymisen kautta, jolloin rahoitus kohdentuu elinvoimaan ja kasvun edellytysten luomiseen.

Maatalous

Esityksen yleisperustelujen kohdassa 2, otsikolla: Kunnista siirtyvien maataloushallinnon tehtävien nykyinen rahoitus ja henkilöstö, todetaan mm., että siirtyvä kunnallisen maaseutuhallinnon kustannukset ovat arviolta 19,5 M€/vuosi ja että ko. hallinnon tehtävissä kunnissa työskentelee n. 500 henkilöä.. Kohdassa 5, Maakuntien rahoitus siirtyvissä tehtävissä, todetaan kohtana 6) maatalous ja maaseudun kehittäminen olevan yksi maakuntiin siirtyvä tehtäväala, josta ehdotetaan säädettäväksi maakuntalaissa (xx/xxx) 6§.

Yksityiskohtaisissa perusteluissa, 30§, todetaan kunnilta siirtyvän maataloustukihallinnon kustannukset huomioitavan siten, että lähtökohtana olisi Maaseutuviraston kyselyyn perustuva kustannusten keskiarvo vuosina 2017 ja 2018.

Maaseutuhallinnon osuutta ja sen rahoittamista käsitellään usean terminologian kautta kolmessa eri kohdassa nyt käsittelyssä olevaa lausuntopyyntöä; yleisperusteluissa puhutaan maaseutuhallinnosta, maataloudesta ja maaseudun kehittämisestä ja yksityiskohtaisissa perusteluissa vielä maataloustukihallinnosta. Tämä monien käsitteiden käyttö on omiaan tekemään kokonaisuudesta vaikeaselkoisen ja saattaa aiheuttaa vääriä tulkintoja rahoituksen kohdentumisessa. Selkeyden vuoksi yhtenäisenä tehtäväterminä tulisi käyttää maaseutuhallintoa, joka siis käsittäisi viljelijätukihallinnon.

Varsinaisen viljelijätukihallinnon toiminta on perustunut kunnissa Maaseutuviraston kanssa tehtyihin, YT-alueittaisiin, erillisiin maksajavirastosopimuksiin. Maksajavirastosopimukset laaditaan jatkossa maakuntien kanssa. Viljelijätukihallinnon häiriötön, asiakaslähtöinen, laadukas ja EU-tason

säädökset jatkossakin täyttävä lakisääteinen viranomaistoiminta edellyttää riittävät ja oikein kohdennetut resurssit koko tukihallinnon tehtäväkentän osalle. Viljelijätukihallinto työllistää viranomaiskokonaisuutta eri tavalla eri tuotantosuuntien kohdalla. Kotieneläintuotantoon liittyvien tukien määrä, hakukerrat vuodessa, neuvonnan tarve ja paperisten hakemusten ja lisätietojen määrä sekä tukien hallinnointiin liittyvien tarkastusten määrä ja sisältö ovat merkittävästi työllistävämpiä ja resursseja vaativampia kuin kasvinviljelytilojen tukihallinto. Maatalouden tukijärjestelmä on monimutkainen, laaja, yhteiskuntavelvoitteiden osalta osin arvaamaton ja kompleksinen, ja tämä aiheuttaa vuosittaisia muutoksia ja epävarmuuksia sekä yllättäviä ja nopeatempoisia reagointivaateita hallinnolle.

Lakiehdotuksessa on esitetty maaseutuhallinnon tehtävien rahoituksen sisällyttämistä maakuntien yleiskatteelliseen rahoitukseen. On tärkeää, että valittavalla rahoitusmallilla varmistetaan maaseutuhallinnon tehtävien kokonaisuuden häiriötön hoito ja vältetään maakuntien sisäisen vastakkainasettelun mahdollisuus resurssien tarveharkinnassa ja päätöksenteossa. Tämä onnistuu parhaiten ja tarkoituksenmukaisimmin siten, että maaseutuhallinnon rahoitus perustuu yleiskatteellisen rahoitusmallin sijasta jokaisen maakunnan alueen omaan aktiivitulojen, ts. tukea vuonna 2017 hakeneiden tilojen määrään siten, että kotieläintilojen lukumäärää painotetaan kertoimella 1,4. Tällä perusteella voidaan laskea valtakunnan tasolla suhdeluku maakunnille viljelijätukihallinnon tehtävien hoitamiseen tarkoitetulle, tehtäväkohtaiselle erillismäärärahalle. Rahoituksen tasona käytettäisiin yleisperusteluissa arvioitua 19,5 M€ tasoa vuosittaista tasoa. Koska maakuntien tilanne ja vaatimus ko. tehtävien hoitamisessa on erilainen maan eri osissa, voitaisiin tällä mallilla parhaiten turvata toimintojen määrän, vaativuuden ja elinkeinollisen merkittävyyden vaatimien resurssien kohdentaminen tarkoituksenmukaisesti.

Kuntien nykyiset maaseutuhallinnon viranhaltijat toimivat tukihallinnon hoitamiseen liittyvien tehtäviensä lisäksi aktiivisesti myös maaseudun ja sen elinkeinojen kehittämistehtävissä, mm. Leader-ryhmien, neuvontajärjestöjen, koulutus- ja kehittämisorganisaatioiden, eri viranomaistahojen yms. kanssa tiiviissä yhteistyössä. Tämä toiminta on kuntien kannalta merkittävä resurssi ja sen jatkuminen myös maakuntauudistuksen yhteydessä tulee turvata ja sopia sekä myös toimivalla tavalla huomioida rahoituksen kohdentamisessa.

Tekniset palvelut ja kiinteistöjen taloudellinen vaikutus kaupungin talouteen

Valtionavustusten takaisinperinnästä luopuminen on erittäin suotavaa, koska kunnille aiheutuu merkittäviä ns. kiinteistöriskejä nykyisessä muutostilanteessa.

Kolmen vuoden siirtymäajan kuluessa maakuntahallinto päättää, mitä kiinteistöjä kunnilta jatkossa vuokrataan soten käyttöön. Valtakunnallisen ennusteen mukaan noin 34 % sote-kiinteistöistä jää siirtymäajan jälkeen tyhjilleen. Taantuvien seutukuntien osalta tyhjilleen jäävien sote-kiinteistöjen aiheuttama taloudellinen riski on suurin. Valtakunnallisen kiinteistöyhtiön omaisuudeksi tullaan siirtämään mm. sairaanhoitopiirien kiinteistöt ilman rahallista korvausta kunnille. Kurikan kaupungin taseessa on Etelä-Pohjanmaan sairaanhoitopiirin kuntayhtymäosuuksia 5,7 miljoonan euron arvosta. Kaupungin konsernitaseessa on mm. E-P:n sairaanhoitopiirin rakennuksia omistusosuuden (8,96 %) mukaisesti arvoltaan n. 12,2 milj. euroa. Sairaanhoitopiirin omaisuuden siirto ilman korvausta, kaupungin kiinteistöjen myynti alle kiinteistöjen tasearvon, samoin kuin kiinteistöjen purkaminen, aiheuttaisi merkittäviä käyttötalouteen kirjattavia menoeriä kunnille. Laissa tulisi määrätä kunnille oikeus kiinteistöjen tasearvojen mukaiseen alaskirjaukseen siten, että nämä toimenpiteet eivät vaikuta tilikauden tulokseen. Jos tulospäätöksen kirjauksen vaihtoehtona on peruspääoman alentaminen, se sen sijaan heikentäisi kunnan omavaraisuutta. Kunnille tulisi kompensoida lakisääteisten kuntayhtymien omaisuuden menetys sekä varmistaa, ettei yksikään kunta ylipäättään joudu taloudellisiin vaikeuksiin sote- ja maakuntauudistukseen liittyvien toimien vuoksi esimerkiksi tyhjilleen jäävistä sote-kiinteistöistä johtuen.

Lisäksi on huomattava, että kunnilla ei ole omaisuuden suoja ja uudistusta on perusteltu sillä, että kansalainen maksaa asiasta vain kerran. Nyt tapahtuvassa uudistuksessa lakisääteisten kuntayhtymien varallisuus siirtyy yhtiöön, ja siten pois kansalaisten päätäntävällästä. Maakuntien asukaslukupohjainen omistus kiinteistöyhtiöstä ei perustu kiinteistöjen markkina-arvoon, tasearvoon eikä varallisuuden ja velkojen väliseen suhteeseen. Edellä mainituista syistä lakisääteisten kuntayhtymien kiinteistöjen siirto yhtiöön ei kohtelee kansalaisia yhdenvertaisesti.

Kurikan kaupunki yhtyy myös Etelä-Pohjanmaan liiton lausuntoon seuraavan mukaisesti:

Uudet maakunnat aloittavat toimintansa vuoden 2019 alussa. Maakunnista on tarkoitus luoda vahvoja organisaatioita, jotka ovat huomattavasti kuntia suurempia sekä kooltaan että taloudeltaan. Vaikka maakuntavaltuusto valitaankin suorilla vaaleilla, maakunnan itsehallinto tulee olemaan selvästi kunnallista itsehallintoa kapeampaa. Keskeinen ongelma on maakuntien verotusoikeuden puuttuminen. Eduskunnassa nyt käsitellyssä olevien lakiesitysten perusteella maakuntien talous tulisi perustumaan lähes kokonaan valtion maakunnille osoittamaan rahoitukseen.

Lakiehdotusta koskevan täydennyksen mukaan valtion rahoituksen tarkoituksena on varmistaa, että kaikilla maakunnilla on olosuhteista ja maakunnan asukkaiden palvelutarpeiden eroista huolimatta edellytykset toteuttaa lakisääteiset tehtävänsä. Rahoitus olisi myös pääosin yleiskatteellista. Rahoituksen pohjana olevien laskennallisten kustannusten määräytymisperusteissa on haettu yksinkertaista, maakuntien

toiminnan kustannusten keskeiset perusteet kattavaa mallia. Etelä-Pohjanmaan maakuntahallitus näkee em. maakuntien rahoituksen perustana olevat periaatteet kannatettavina.

Yleiskatteellisuus on maakuntien itsehallinnon näkökulmasta perusteltu rahoitustapa. Osalla maakunnista on kuitenkin joitain erityistehtäviä, joiden kustannukset eivät riipu asukaspohjasta tai muista lakiesityksessä mainituista rahoituksen jakoperusteista, vaan esimerkiksi maantieteellisistä olosuhteista. Etelä-Pohjanmaalla tällaisia valtakunnallisia vastuita on mm. vesirakenteiden ylläpidossa. Etelä-Pohjanmaan maakuntahallitus tähdentää, että näiden alueellisista erityispiirteistä johtuvien, muista maakunnista selkeästi poikkeavien tehtävien hoito on turvattava rahoitusmallissa täysimääräisesti. Mikäli näin ei menetellä, uuden maakunnan mahdollisuudet selvitä kaikista lain edellyttämistä tehtävistä heikentyvät merkittävästi.

Useiden alueellisten tehtävien hoidon turvaaminen on jo nykyisellään edellyttänyt keskittämistä. Näitä ratkaisuja tarvitaan myös uusissa maakunnissa, mutta maakunnat voivat ehdotetun lainsäädännön puitteissa sopia tarvittavista keskittämistä joustavasti keskenään. Tämä on looginen ja toimiva periaate maakuntien itsehallinnon näkökulmasta.

Täydennysluonnoksessa todetaan, että tehtävien siirrosta ja maakuntien perustamisesta aiheutuu sekä suoria että epäsuoria muutuskustannuksia. Viimeksi mainitut liittyvät erityisesti uudelleen organisoitumisen aiheuttamista häiriöistä varsinaiseen toimintaan. Etelä-Pohjanmaan maakuntahallitus kokee epäkohdaksi sen, että nämä kustannukset jäävät suurelta osin maakuntien itsensä rahoitettavaksi. On myös epävarmaa, riittävätkö uudistuksen valmistelua varten valtion budjettiin varatut rahat edes suorien valmistelukustannusten kattamiseen. Jo esivalmistelun aikana on syntynyt ja syntyy kustannuksia, jotka kunnat ja kuntayhtymät joutuvat itse rahoittamaan.

Maakuntien rahoitukseen esitetty viiden vuoden siirtymäkausi vaikuttaa perustellulta ratkaisulta. Sen aikana yksittäisen maakunnan rahoituksen vuosimuutos olisi nykylaskelmien perusteella enintään noin +40 euroa / asukas ja -25 euroa / asukas. Siirtymäkauden avulla vuosittaiset muutokset rahoituksessa jäävät kohtuullisiksi ja maakunnilla on mahdollisuus sopeuttaa toimintaansa muuttuvaan rahoitustasoon. Myös pitkän aikavälin talouden suunnittelua on helpompi toteuttaa, kun laskennallinen rahoitustaso on tiedossa vuosiksi eteenpäin.

Etelä-Pohjanmaan maakuntahallitus näkee rahoitusperusteiden tarkentumisen myönteisenä. Rahoitusmallin on oltava yhtäältä riittävän yksinkertainen, mutta toisaalta sen on samalla huomioitava maakuntien suuret olosuhde-erot. Se, että muutokset minkään maakunnan rahoituksessa eivät muodostu merkittävän suuriksi nykykustannustasoon verrattuna, edesauttaa uusien maakuntien toiminnan käynnistymistä tavoitellulla tavalla. Tasapuolisuutta tavoittelevasta mallista huolimatta jää silti epävarmaksi, riittääkö valtiolta saatava rahoitus ylipäänsä maakunnan kaikkien tehtävien asianmukaiseen hoitamiseen.

Sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen toimitiloihin myönnettyjä valtionavustuksia koskeva säännösesitys on kannatettava. On oikeudenmukaista ja tärkeää, että uudistuksen toimeenpanon seurauksena kunnilta tai kuntayhtymiltä ei peritä takaisin tällaisiin toimitiloihin myönnettyjä valtionavustuksia, jos toimitilan käyttötarkoituksen tms. muutos johtuu uudistuksen toimeenpanosta.